

EERSTE THEATERSHOW ANNE-MARIE JUNG

‘Ik verschuil me NIET MEER achter anderen’

Haar rode lippen, hoge hakken en blonde haar schetsen lang niet het volledige plaatje van Anne-Marie Jung. Ze maken haar sexy, maar ze beschouwt zichzelf niet als een echte ‘man-eater’. Louter uitbundig is ze ook niet, want ze kan best triestig zijn. Liever noemt ze zichzelf een exoot die in geen enkel hokje past. Het is meteen de titel van de theatershow waarmee ze komende winter in haar eentje volle zalen hoopt te trekken.

‘Je bent precies op tijd. Ga zitten. Ja, het is spannend. Het is vanavond de eerste keer dat ik alleen ga optreden. Ik heb net een slok wijn op, dus het gaat al iets beter. Je wilt toch graag weten hoe anderen reageren op wat jij hebt gemaakt. O, ik begin meteen te vertellen en vergeet helemaal te vragen of je wat wilt drinken.’

Woordenstroom

De spraakwaterval waarmee Anne-Marie Jung het interview start, maakt het gemakkelijk met de actrice en zangeres een gesprek te beginnen. Veel lastiger is het haar woordenstroom te stoppen, want al vanaf dat ze kind was, is de Schiedamse echt aanwezig. ‘Ze noemden me wel de papegaai. Niet omdat ik anderen

napraatte, maar omdat ik altijd geluid maakte. Zelfs als ik in mijn eentje aan het spelen was. Dat zie ik nu terug bij mijn eigen dochter Sue.’

We zijn in Weesp, waar de actrice nog dezelfde avond het publiek kennis laat maken met haar eerste solovoorstelling. Niet helemaal alleen gemaakt, geeft ze toe. Ze kreeg veel hulp van haar producent Bastiaan Ragas en schrijvers Alex Klaassen en Gijs de Lange. ‘Toen ik echt iets op papier moest gaan zetten, blokkeerde ik. Ik kan niet schrijven achter een scherm. Alex zag dat en is mij vragen gaan stellen. Hij heeft al mijn woorden keurig opgeschreven, deed daar nog wat extra grapjes bij en er rolde vanzelf een monoloog uit.’

'MISSCHIEN KOMT HET DOORDAT IK GEEN BLINDE AMBITIE HEB'

Zo ontstonden haar eerste vier personages. Daarna was het regisseur Gijs de Lange, die geïnspireerd raakte en de andere monologen schreef. Toen ik las wat hij had gemaakt, kon ik alleen maar eerlijk zijn: 'Dit is echt good shit!' Hij zorgde voor de emotionele stukken en daardoor ontstond er een hele goede balans. Van zijn hand komt de moeder die haar kind heeft verloren en een prostituee. Dat had ik zelf nooit gedurfd. Sommige passages vond ik zo heftig dat ik weigerde die hardop voor te lezen. Ik wou echt niet vertellen hoe ik gebeurt word. Nu heb ik het woord 'kut' zo vaak uitgesproken dat het niet meer uitmaakt.'

Nieuw hoofdstuk

Als actrice is Anne-Marie vooral bekend van rollen in films als Rokjesdag en Hallo Bungalow, maar ze verscheen ook in Klokhuis en stond deze winter op het toneel met Bastiaan Ragas in 'Zij is de baas' en met twaalf topvrouwen in 'We want more'. Anderen kennen de blondine van haar optreden in Wie is de Mol of als leading lady in de show van Ron Brandsteder en André van Duin. Door nu alleen op de planken te verschijnen, begint ze aan een heel nieuw hoofdstuk in haar leven.

'Het is iets wat ik altijd al heb willen doen, maar niet durfde. Het werd een soort 'running gag', me steeds maar weer bij anderen aan te sluiten. Ik merk wel dat het me sterk maakt en kracht geeft om zelf iets neer te zetten. Net als toen ik moeder werd. Die verantwoordelijkheid die je dan voelt. Ik verschuil me niet meer achter anderen.'

Wanneer een aantal vrouwen voor het Theaterpand halt houdt om de affiches te lezen, springt Anne-Marie op. Ze gaat voor het raam staan, wijst op haar poster en roept dat ze

vanavond echt even langs moeten komen. 'Ja, je moet wat om jezelf te promoten.'

Belangrijk voor haar is met haar show duidelijk te maken wat bij haar past, want het valt haar op dat veel mensen haar wel kennen, maar niet weten waar ze voor staat. 'Misschien komt het doordat ik geen blinde ambitie heb en mijn carrière niet helemaal uitstippel. Ik weet zelf ook niet met welke woorden ik mezelf moet omschrijven. Wel weet ik waar ze me ongeveer plaatsen. Zo zal ik niet snel gevraagd worden voor een hoofdrol in een dramatische oorlogsfilm.'

Ze zoekt meer de komische kanten op in het spel. Ik wil het liefst een universeel meisje zijn en laten zien dat ik alle kanten in me heb. Zo ben ik een keer midden in de nacht lastiggevallen door een paar jongens en zat ik even later met hen op een bankje te blowen. Gewoon door de situatie om te draaien. Ik kan eigenlijk met iedereen overweg en ben in elke situatie mezelf.'

Punk

De behoefte om niet in een hokje gestopt te worden, uitte ze al in haar puberteit, toen ze als tegenreactie op de ton-sur-tonkleding die haar modebewuste moeder haar aantrok, besloot punk te worden. Compleet met zwarte haren, spikes en panty's om haar armen. Tot dat wereldje haar ook ging benauwen en ze naar eigen zeggen haar 'ziel verkocht' om met haar ouders mee te kunnen op vakantie naar Marokko.

'Dat mocht alleen als ik afstand deed van mijn zwarte leren jas met Sid Vicious op de rug. Dat heb ik gedaan, maar ik deed wel een piratendoek om mijn hoofd, had een neusbel en Dr. Martens

aan. Ik wou toch net even anders zijn. Datzelfde jaar moest ik mijn haar blonderen voor mijn eerste rol bij theater Hofplein.’ Sindsdien houdt ze het bij blond haar, felrode lipstick en zwarte mascara om zich te onderscheiden. ‘Die lippenstift wil ik nog wel eens vergeten, maar de mas-

cara nooit. Soms laat ik het ’s nachts zelfs op. Ik houd van felle kleuren en ben ook gek op cartoons uit de jaren vijftig. Het moet lekker juicy zijn. Maar ze moeten niet zeggen dat ik ook lijk op een figuur uit die tijd. Dan ga ik juist iets anders doen. Kijk, daarom heb ik deze spijkerbroek gekocht. Het is vooral het visuele dat me aanspreekt, want vrouwen hadden toen niet al te veel in te brengen, terwijl ik daar heel anders over denk. Als een vrouw een sexy look heeft, betekent dit niet dat ze geen ambities heeft.’

NOG MEER ANNE-MARIE

- ‘Mijn moeder borg vroeger haar make up op achter een deurtje met een slot, zodat ik er niet bij kon.’
- ‘Ik ben geen moeder die alles vol plant. Er moet genoeg tijd zijn om rond te rommelen in de pyjama.’
- ‘Vakantie is voor mij slapen in een hut in India. Heerlijk relaxed. Ik denk dat we in februari weer gaan.’
- ‘Crisissen ken ik niet. Ik blijf nergens in hangen, want ik stap overal heel snel overheen.’
- In haar voorstelling de Exoot kruipt Anne-Marie in de huid van een vrouw die zeven kinderen heeft van zeven verschillende vaders en is ze vlak daarna een societylady die in een vechtscheiding is verwickeld met haar man.
- In de karakters die ze speelt, stopt ze dingen van zichzelf, de mensen om zich heen en altijd wel iets van haar moeder. ‘Wat, dat blijft geheim.’

Hoge hakken

Op het moment dat Anne-Marie uit moet gaan leggen dat ze niet beoordeeld wil worden op haar uiterlijk reageert ze fel. ‘Als je nou nog niet snapt dat iemand op hoge hakken macht kan hebben of haar eigen geld kan verdienen dan heb je al die tijd onder een steen geleefd. Als iemand alleen maar denkt dat ik leuk ben in bed zal ik snel het tegendeel bewijzen.’ ☞

Anne-Marie staat met haar voorstelling De Exoot in de theaters tot en met februari. Kijk voor de volledige speellijst op www.annemariejung.com.